

enviántnoslo, y que rebé de la *Comissió Executiva del Monument á Frederick Soler*.

Está escrit en catalá y diu aixís:

M. Iltre. Sr:

Es condició dels pobles que havent tingut un passat gloriós desitjan conservar-lo ó reconstituir-lo, perpetuar la memoria dels homes que ab la seva abnegació ó ab la seu geni hajan sigut ornament de la época en que han viscut; al honrar la memoria d'un benefactor, d'un savi ó d'un artista, s' honora un poble á si mateix, ja que s' acredita de just y d' agraït y, de passada, deixa un exemple durable pera que 'l imiten las generacions esdevenidoras

Una de las figuras més importants y que més retelleu y popularitat han obtingut en nostres dias á Catalunya, es sens dupte en *Frederick Soler*, personificació la més alta del Teatre Catalá, ja qu' ell trobant la institució en sas primerías, ab la forsa del veritable geni, en poch temps va durla á ser admirada no sols dels propis sino també dels estranys, llegant á la posteritat un treball fecundíssim que ja al neix se va encarnar en nosaltres saturant l' atmósfera d' aquesta terra, en termes de que pocas vegadas un home y la seva pàtria 's troban tant identificats.

Regoneixent, donchs qu' está en la conciencia de tots los nostres compatricis que l' aixecar un monument al inolvidable poeta es un deute que s' imposa, espera confiadament aquesta Comissió que tothom hi contribuïesca, cada hù en la mida de las sevas forsas, per lo que 's dirigeix á V. S. com á moltes altres entitats, demanantli que 's servesca fixar ab quant vol figurar en la llista de subscripció que al efecte s' ha dignat inaugurar lo Excm. Ajuntament de Barcelona.

Deu guart á V. S. molts anys.

Barcelona, 27 de Febrer de 1897.—Lo Alcalde Constl. President, J. M.ª Nadal.—Lo Secretari, Lluís Noguera.

LA VEU DEL VALLES accedint al prech

de la Comissió Executiva del Monument á n' en Frederick Soler, y corresponent á lo indicat per aquesta Alcaldia, obra en sas columnas una llista de subscripció quina cantitat total se entregará al President de nostra Corporació municipal, á fi de que la remeti á dita Comissió.

A VALLVIDRERA

I

Montanya bonica, perla catalana
la dolsa natura teixeix tas garlandis.
Aquí tot s' hi troba, tot hi trau brotada:
jardins, flors, arbradas y auras embaumadas.
T' aixecas airosa demunt la mar blava
mentres Barcelona 's condorm á tas plantas
y ab los joius boscos y ab tas flors boscanas
n' ets la diadema d' aquesta encontrada.
Salud Vallvidrera! benhajas, benhajas!

II

Los qui á la natura rendim homenatge.
los qui ab l' armonia gossém de tos marges
venim y en tos boscos de ufanos brancatge
llohém al Altíssim lo cor espiayantne
Primavera eterna tenan tas montanyas,
mostrant á tot' hora sos hermosos salzers
romanins flayrosos, aucelleis cantayres
y aygua saniosa, fresca y regalada.

III

Aquí s' hi respiran dolsas alenadas,
tot pren nova vida, tot pren nova sava
respirant la essencia sempre perfumada
dels pins y dels roures esclatants d' ufana.
Montserrat altívol afanyós t' esguarda
enviant onadas d' alé que 'ns ubr aga
mentres Barcelona somrihent d' esperansa
espera 'l nou dia, espera nova auba.

IV

Aquí l' honradesa no ha finit encara,
la fe encara niuha en tas llars cristianas,
la creu del Altíssim tos portals senyalan
y ornan las finestras del llorer la branca.
Als filis d' eixa terra no 'ls manca coratge
que s' han fet atlétichs per tas serraladas,
trescant per sos boscos, saltant sas montanyas
y nodrintse sempre ab l' amor de patria.

V

Los minyóns del poble son ben be de casa
roja barretina rumbejan encara,